

остави да рыдажъ съ тебе, и прости ми насилието което нема да са повтори, раскаиваньето ми дере гърдытъ. Остави да съмъ къмъ тебе какъвъво бѣхъ отъ преди, пріятель, отецъ, покровитель! увы! Иону! съжали ма, прости ма!

— Прощавамъ та. но отърви, Главка, и азъ ще го напусна, спасиго! о величайшій Арбаке! ты си могуществененъ когато предлежи и добро и зло да сторишъ, спаси египтянина! злочестата Иона са заклева да го не види вече! И туй като рече тя са исправи ако и слаба и трепещуща и като са хвърли на краката му пригърни му колѣнитѣ. Ако напстина ма обычашъ, ако имашъ челоувѣческа утроба, припомни си праха на родителитѣ ми, днитѣ на дѣтството ми, припомни че живѣхмы честиты, и спаси ми Главка!

Чудны трыкы побихъ тѣлото на египтянина и черытѣ му са измѣнихъ. Той си обърни лицето и рече съ удушливъ гласъ.

— И сега, ако да можахъ, отървахъ Главка, но римскійтъ законъ е строгъ и немолнмъ. Съ сичко туй ако сполучахъ да го отървжъ, кажи, оставашъ ли ми жена?

— Твоя жена! отговори Иона като са исправи на крака! кръвьта на брата ми е неотмъстена; кой го уби? о Немезидо, че могъ ли азъ да престѣпжъ клетвата която звѣнично съмъ дала на жертвенника ти за отмъстяванье, ако ще бы и ради спасеніето на Главка? Твоя супруга? . . . никога, Арбаке!

— Иону, Иону! пзвѣка Арбакъ съ страстенъ гласъ, каквы сж тѣзи загатливы думы? защо смѣсвашъ името ми съ затриваньето на брата си?

— Сънищата ми го смѣсватъ, а сънищата са проваждатъ отъ боговетѣ.

— Тѣ сж измама на фантазіята! и искашъ съ вѣрата си въ единъ сънь да накажешъ невинныя, и да изгубишъ и единчката вѣроятность която ти остава за спасеніето на Главка?

— Послушай ма, рече Иона съ важенъ и твърдъ тонъ. Ако Главкъ са отърве чрезъ тебе, никога нема да са изгуби въ мене отвръщеніето къмъ другій бракъ. Не е възможно да са оженжъ за тебе. . . Ако ли Главкъ умре, азъ сама ще са отървжъ отъ кознитѣ ти и ще оставжъ едина си прахъ на любовъта ти! Да, ты нема да ми оставишъ нито отрова, нито ножъ, можеше да ма ограничишъ въ затворъ, да ма вържешъ, но душа доблестна и рѣшителна не са въспира когато поиска да остави живота. Съ голытѣ си и безоржжны тѣзи раѣцѣ ще разскжсамъ оковытѣ си, вържи ма колкото щещъ! самытѣ ми уста ще задушжтъ дыханьето ми. Ты си ученъ, прочель